

Przewidziane odrodzenie

Werset kluczowy: „W miastach górskich, w miastach dolinowych, w miastach południowych, w ziemi Beniamina, w okolicach Jerozolimy i w miastach Judy stada znów będą przechodzić pod rękami tego, który je liczy, mówi Pan”.

Jeremiasz 33:13

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Jeremiasz 33:1-13***

Dzisiejszy kluczowy werset odnosi się do relacji Jehowy z narodem izraelskim, Jego wybranym ludem. Izrael ślubował pozostać posłusznym przymierzu praw i nakazów w zamian za boską opiekę i błogosławieństwo. Bóg troszczył się o nich tak, jak pasterz troszczy się o swoje stado. Dawid napisał: „Pan jest moim pasterzem. Daje mi wszystko, czego potrzebuję”. (Psalm 23:1). Prorok Izajasz głosi tę samą relację między Stwórcą a Jego wybranym ludem: „On troszczy się o swoje stado jak pasterz. Gromadzi jagnięta w swoich ramionach.

Nosi je blisko swojego serca. Delikatnie prowadzi te, które mają małe dzieci”. Izajasz 40:11

Problemy Izraela często wynikały z egocentryzmu pasterzy wyznaczonych przez Boga: „Na moje życie, mówi Wszechwładny Pan, porzuciliście moje stado i pozostawiliście je na pastwę dzikich zwierząt. Chociaż byliście moimi pasterzami, nie szukaliście moich owiec, gdy się zgubiły. Troszczyliście się o siebie, a owce pozostawiliście głodować”. Ezechiel 34:8

Jednak nie wszyscy pasterze Izraela ignorowali polecenia Jehowy. Wielu proroków wiernie głosiło ludowi, że pewnego dnia Bóg pośle pasterza, który przywróci Izraelowi jego miejsce wśród wszystkich narodów. „Wtedy ustanowię nad nimi jednego pasterza, który będzie ich paść, władcę podobnego do mojego sługi Dawida; będzie ich paść i będzie ich pasterzem”. Ezechiel 34:23

Wierni Izraelici, którzy zwracali uwagę na posłańców Boga, wiedzieli, że Dawid był zapowiedzią nadejścia Mesjasza. Maria, matka Jezusa, szybko zrozumiała, gdy pojawił się przed nią anioł z wiadomością, że urodzi wyjątkowe dziecko: „Poczniesz i porodzisz syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie on wielki i

będzie nazwany Synem Najwyższeg . Pan Bóg da mu tron jego ojca Dawida”. Łk 1, 31-32

Słowo „mówi” w naszym wersecie kluczowym oznacza liczyć. Przesłanie Jeremiasza jest takie, że Izrael, mimo że bardzo zgrzeszył, ponownie zostanie zaliczony do owiec Jehowy. Paweł stwierdza, że ewangelia jest „najpierw dla Żydów, a potem dla Greków [pogan]”. (Rzymian 1:16). Ten werseł, wraz z innymi, takimi jak Dzieje Apostolskie 13:46 i Rzymian 11:25,26, podkreśla fakt, że Boży plan zbawienia zakłada priorytetowe traktowanie narodu żydowskiego, ponieważ to oni byli pierwszymi odbiorcami boskich obietnic i przymierza. Nie byli oni jednak owcami Jezusa, o których mówił w 10 rozdziale Ewangelii Jana.

Odpowiadając na ich pytanie, czy jest Mesjaszem, Jezus powiedział: „Powiedziałem wam, ale nie wierzycie. Dzieła, które wykonuję w imieniu mojego Ojca, świadczą o mnie, ale wy nie wierzycie, ponieważ nie jesteście moimi owcami. Moje owce słuchają mojego głosu, znam je, a one idą za mną. Daję im życie wieczne i nigdy nie zginą, i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który mi je dał, jest większy od wszystkich i nikt nie może ich wyrwać z ręki mojego Ojca”. Ewangelia Jana 10:24-29